

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie we Szrodę dnia 6 Listopada r. s. 1829 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 28 października.

(Journal de St. Petersburg.)

Przez rozkaz dzienny pod d. 25 t. m. CESARZ JEGOMOŚĆ raczył mianować: Jenerał-Porucznika, liczącego się po armii i Senatora, *Kniażina 2go*, Gubernatorem wojennym kijowskim, na miejsce zmarłego Jenerał-Porucznika *Zettuchina*; Jenerał-Majora, *Czykiewicza*, ze sztabu jeneralnego, naczelnikiem głównego sztabu oddzielnego korpusu kaukaskiego.

— Radcy stanu, *Seger*, zarządzający kantonem Dworu J. C. W. Wielkiego Xiążęcia MICHAŁA, i *Harder*, medyk zwyczajny N. CESARZA JEGOMOŚCI, mianowani rzeczywistymi radcami stanu.

— CESARZ JEGOMOŚĆ raczył mianować kawalerami orderu *S. Jerzego 3ciej* klasy: Jenerał-Majorów, *Muławjewa 2go*, dowódcę 1szej brygady 3ciej dywizji huzarów; *Siewersa 4go*, dowódcę 2giej brygady buhskiej dywizji ułanów; i *Wachtana 1go*, naczelnika głównego sztabu 6go korpusu piechoty.

— Radca kollegialny, *Wielhorski*, szambelan JEGO CESARSKIEY MOŚCI, który był członkiem komitetu dyrekcyi teatrów sanktpetersburskich, po jego zamknięciu, przeznaczony został do kollegium spraw zagranicznych.

— Dawiadujemy się z listów świeżo otrzymanych z głównej kwatery przed *Adryanopolem*, że tam już otrzymano ratyfikacją ostatniego traktatu pokoju przez Sultana. Jak tylko będziemy uwiadomieni, iż została ona zamienioną na ratyfikację J. C. M., która teraz tam przyśdź powinna była, śpiesznie starać się będziemy udzielić czytelnikom naszym ten traktat, którego ogłoszenie, podług zachowywanego zwyczaju, nie może następować inaczej, tylko po zamianie ratyfikacyi.

— Przybyli do tutejszej stolicy: dnia 21 października, z *Moskwy*, uwolniony ze służby rzeczywisty radca stanu, *Demidow*; dnia 25, zostający w ministerium wojennym, Jenerał-Major *Iwanow 2gi*; dnia 23 października, z *Warszawy*, woysk polskich Jenerał dywizyi, *Hrabia Grabowski*; z *Nowey-Ladogi* liczący się w artylleryi Jenerał-Major *Merlin 1szy*; dnia 24, z *Moskwy*, uwolniony ze służby rzeczywisty radca stanu, *Wołkow*. Wyjechali: dnia 21 października, do *Moskwy*: odstawny Jenerał-Major *Gerard*; dnia 22, do różnych gubernii, zostający przy ministerium spraw wewnętrznych, do oddzielnych poruczeń, rzeczywisty radca stanu *Sztykow*; dnia 23, do *Tuły*, tamieczny gubernator cywilny, rzeczywisty radca stanu, *von Treyblut*. (R. I.)

— Otrzymano tu z Anglii list sztycharza, P. Wright z uwiadomieniem, że jego przyjaciel i krewny, malarz JEGO CESARSKIEY MOŚCI, *Dżon Dow*, umarł w Londynie dnia 3 października. Malowane przezeń portrety NAYJAŚNIEJSZEY FAMILII i galerya woyskowa w ermitażu pozostała w Rosyi wiekopomnemi zabytkami wielkiego talentu, pracowitości i sztuki P. Dowa, który swym pędzlem czarodziejskim ożywił myśl wielką CESARZA ALEXANDRA I. Imię P. Dowa ze czcią zostanie zachowanem w rocznikach kunsztów krajowych, podobnie, jak imiona *Falkoneta*, *Hrabiego Rastrelli* i innych szanownych cudzoziemców, którzy swe talenta poświęcili dla Rosyi. (P. P.)

Carycy n.

Dnia 24 przeszłego września, o godzinie 3, po południu, pruski rzeczywisty radca tajny, baron *Humboldt*, przejeżdżał przez miasto *Carycyn* do *Astrachania*. Ten znamienity uczony wędrownik oglądał w *Carycynie* budowle, był w domu, gdzie jest chowana czapeczka i laska więźnia Piotra W., którym się przypatrywał ze szczególniejszą uwagą. (G. S. P.)

Bukarest dnia 7 października.

D. 5 t. m. o godzinie 6tej zrana, uczuliśmy tu mocne wstrząśnienie ziemi, nad 2 sekundy nie trwające, które, chociaż dōsć mocno wstrząsło domy, żadnego jednak obalenia nigdzie nie zrządziło. (G. S. P.)

Odessa dnia 23 października.

Dnia 16 tego miesiąca przybył do Odessy z St. Petersburga Rosyyski sprawujący interesy przy Porcie Ottomańskiej, P. R. R. S. Buteniew, a 2igo dnia wsiadł na okręt kupiecki i popłynął do Burgasu, dla udania ztamtąd ładem do Konstantynopola przez Adryanopol. Tuż za nim w tych dniach udają się prosto do stolicy Ottomańskiej, pozostali tutaj urzędnicy tej misyi. (J. d'Od.)

L u c k.

Dnia 4 czerwca r. b. ukończyła dni swoje, WJ Panna Józefa Polanowska, starościanka ostrska, matka sierot i opiekunka ubogich, sama pierwsza założycielka instytutu sierot i domu schronienia dla ubogich pici obojey, tudzież pensyi panien w Łucku na Wołyniu. Zrodzona z majątnych rodziców w łuckim powiecie, we wsi Łyszczu, roku 1766, odebrała od Boga piękne przymioty duszy i serca, które pod okiem rodziców udoskonaliła, a wrodzonej czułości dając naysiękniejszy kierunek, zasłużyła sobie na wdzięczność u ludzi i na miejsce w świątyni pamięci. W roku 1792, życia swego 26, ułożyła zamiar poświęcenia się usługom bliźnich w domu sierot miłosierdzia w Warszawie, i już wyjechała była z rodzicielskiego domu, lecz w podróży zwrócona wieścią krajowych zamieszek, osiadła w Łucku, i tu zaczęła wykonywać szlachetne poświęcenie się. Mając od Kapituły Łuckiej pozwolenie dla siebie i dla chorych dom w starych katedralnych murach, i powodując się uwagami, jakie jey podawały niektóre duchowne osoby, a mianowicie, idąc za radą Biskupa Safragana, Oficysa Łuckiego, JW. IX. Podchorońskiego, Kawal. Ordr. zaczęła z ulic i okolic miasta zbierać łazerszów, w ostatniej nędzy zostających, dla których na żywność i na inne potrzeby za jey prośbą dostarczali kosztów, naprzód własni jey rodzice, a potem inne domy, następnie przyłożyły się liczne ofiary i składki dobrowolne na tak pożyteczny instytut. Gdy wkrótce Panna Starościanka zaczęła się trudnić wychowaniem dziewcząt osieroconych, dobry skutek jey pracy był powodem, że rodzice majątni, córki swoje do niej na naukę oddawać zaczęli, ona zaś dla tej przyczyny chwyciła się tego pracowitego obowiązku, aby z kosztów dawanych od majątnych rodziców, część oszczędzoną dla ubogich otrzymać. Przyległa pensyi Szkoła powiatowa łucka dawała łatwość dostania, tak do języków, jako też do innych przedmiotów nauczycielów, którzy bezpłatnie ofiarowali swą pracę równie dawniej,

jako i teraz. Usługę duchowną dla chorych podejmowali i podejmują Xięża z Kollegium Katedralnego, Doktor Powiatowy J.P. Markmiller chorych bezpłatnie leczy. Kupione domy w mieście i za miastem rozszerzyły to gniazdo Łuckiej dobroczynności. Oddawna ilość osób umieszczonych, już to na pensyi, już w domu mężczyzn i niewiast chorych, w domu nakoniec osobnym zarażonych, liczbę sto przechodziła; w tym roku życia Józefa Polanowskiej najwyższą się ta liczba posunęła: samych bowiem panienek uczących się było 26, sierot 42, chorych płci żeńskiej 16, męskiej 8, zarażonych 10, do tych dodawszy osoby płatne do różney usługi, i osoby z przyczyny odmiany losu mające wsparcie w tém źródle dobroczynności, wszystkich osób liczba dochodziła 148. Te wszystkie opuszczone sieroty zawczasu zgon tej dobrej niewiasty opłakiwały; opłakiwała ją równie cała Publiczność Łucka: bo wiedziała, że za jej sprawą usunięto z jej oczu, już od lat blisko 40, ten okropny widok, aby nędzarz opuszczony na ulicy miasta lub pod wiejskim płotem umierał. Szacunek publiczny, jaki sobie ta niewiasta zjednała za życia, okazał się na jej pogrzebie. Zaszczycem było należeć do oddania ostatniej posługi tej Pani: stąd urzędnicy i wszelkiego stanu ludzie przynieśli wszelką pomoc do jej pogrzebu, stąd Duchowieństwo Łuckie, świeckie i zakonne, bez żadney nagrody jej pogrzeb świetnie odprawiło. Przyymował ciała do Kościoła JW. Biskup Koadjutor Łucki i Żytomierski, Kawaler Piwnicki. Gdy się skończyło śpiewanie, WJX. Kanonik Sylwestrowicz, S. T. D., wytłumaczył po prostu powody żalu publicznego i wycisnął obfite łzy zgromadzonemu ludowi, bo uczucia wszystkich odpowiadały temu, co mówił; na drugi dzień po licznych wigiliach i ofiarach zakonnych kapłanów i kleru katedralnego odśpiewanych, WJX. Marcin Krzyżanowski, Prałat Schol. Kated. Łucki, miał mszą wielką rekwiálníą, po której X. Kajetan Omieciński Professor Seminarium Łuckiego, z textu Pisma s. „Rękę swoją otworzyła ubogiemu, a dłoń swe ku niedostatecznemu ściągnęła.” gorliwie opowiedział jej dzieła dobroczynne i zagrzewał lud do ich naśladowania. Po kazaniu JW. Biskup Podhorodeński odprawił kondukt, a przy wyprowadzeniu ciała z Kościoła, WJP. Dionizy Jakutowicz, Nauczyciel Fizyki Szkoły Powiatowej, poświęcający swe prace w instytucie, oddał należną część jej cnocie dobroczynnej, i w imieniu tegoż instytutu złożył uklíwne pożegnanie. Przy wstawieniu ciała do grobu, X. Józef Warchowiski, Wikaryusz Katedralny Łucki wymownie dobroczynność zmarłej wyświecił i okazał, że same tylko cnoty, a szczególnie poświęcenie się dla cierpiących ludzi, zasługują na wieczną chwałę u Boga i ludzi. Były jeszcze i takie osoby, które uwieńczyły grob s. p. Starościanki najmilszą dla jej duszy ofiarą, już to dając jałmużnę ubogim, już to przyczyniając się do składki na powiększenie przez nią zostawionego funduszu. JW. Urbanowska Półkownikowa W. P. i Kaszowska Marszałkówna ofiarowały się na Kwestarki. Szkoła Powiatowa Łucka składkę także uczyniła. Nie jest tu miejsce wyszczególniać fundusze, stanowiące dochód chorych i sierot domu Łuckiego; zwiększone i zabezpieczone jej staraniem; może się o tém publiczność zkadinać zawiadomić; dosyć tu powiedzieć, że 30,000 zł. pol. własnego jej posagu jest pierwiastkowem nadaniem i częścią funduszu tego domu miłosierdzia. Posiadała s. p. Polanowska przymioty własnie takie, jakie potrzebne były dla osoby poświęcającej się w tym zawodzie. Obok powagi i rostopności, których wymagał porządek towarzystwa, złożonego z tylu osob różniących się stanem, wiekiem, usposobieniem, samym nawet stopniem i gatunkiem cierpienia, posiadała uprzejmość i łagodność czulej matki, a ten przymiot, połączony z pierwszym, był zdolnym całemu domowi dać charakter jedney familii najsłodszej. Pomimo nauki, wyższej nad pospolitą, bo osoby wyższego oświecenia znajdowały

stodęz w jej obcowaniu, i francuzkim językiem rozmawiała potocznie na pensyonie, umiała przemawiać do prostoty, uspakając częstokroć jej nierozgarnione skargi. Jakoż niewiada być między osobami, pod tym okiem będącemi, nienawisci, nie słysząc użaleń i kłótni wrzaskliwych. Cichość i wzajemne uleganie było powszechnie aż do zadziwienia zaprowadzone. Umierając poleciła swój zakład w opiekę JW. Metropolicie Archibiskupowi i Kawalerowi Cieciszowskiemu, mieszkającemu w Łucku, i bezpośredniemu zawiadywaniu Przewodniemu Kapituły Łuckiej. Tak więc ten Instytut dla ubogich i chorych, przez nią założony, będzie na zawsze przysługą dla nieszczęśliwych, a wieczną jej dobroczynności pamiątką.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 10 listopada.

Xiążę Michał Radziwiłł, Senator Wołowo-
da, przybył do Warszawy. (Kur. War.)

Od kilku czasów przedsięwzięto u nas, ważną pracę literacką, to jest tłumaczenie sławnego dzieła: *Conversations Lexicon*, z przydaniem oryginalnych artykułów o rzeczach polskich. Ogrom dzieła, długiego wymaga czasu: słysząc więc, iż ono wychodzić będzie niejako peryodycznie po kilka arkuszy na miesiąc, przez co stanie się łatwiejszem do nabycia. Osoby światłe, zajmujące się tą pracą zasługują, na istotną wdzięczność rodaków, sprzyjających literaturze. (Gaz. War.)

(z Kurjera Warszawskiego).

Nie dawno przy ulicy Królewskiej założono Drukarnią Stereotypów, na wzór angielski, dla drukowania celniejszych dzieł polskich. Już bliskiem są ukończenia pisma Fr. Karpińskiego, które wyjdą w jednym tomie in 8 majori na papierze berlińskim, za cenę bardzo umiarkowaną. Zawierać w sobie będą wszystkie dzieła tego pisarza, objęte we 4ch tomach edycyi dawnej Dmochowskiego i wrocławskiej Korna. Prócz tego tłumaczenie *Psalmów Dawida*, odbitą będzie osobno w małym formacie. Założenie takiej drukarni, jako pierwszej w podobnym rodzaju, ważnem jest dla kraju naszego i narodowego zięgarstwa.

— Obok tłumaczeń romansów znaczniejszych autorów zagranicznych, nie zaniedbują u nas pisać romansów oryginalnych, czerpanych z dziejów polskich. Z początkiem następnego roku wyjdą na widok publiczny drukujące się w tym rodzaju pisma: *Szamotulski* przez autora Władysława Łokietka. *Władysław Herman i dwór jego* przez N. K. we 3ch tomach. *Dwaj Szreniawici*, romans z czasów Władysława Łokietka przez Konstantego Gaszyńskiego we 3ch tomach. Ciągłe usiłowania autorów, rozwijających dzieje narodowe, pod zajmującą formą romansu, nie mogą być obojętnymi dla ziomków.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella dnia 20 października.

(Journal de St. Petersbourg).

Nowa gazeta antwerpska, *Pilote*, donosi, że ministrowie: Maanen i Gabbelschroy będą przeznaczeni na ministrów: pierwszy do Konstantynopola, na miejsce P. de Zuylen, a drugi do Rzymu, na miejsce Hrabiego de Celles.

— Podług wiadomości z Hollandyi, pod datą pierwszych dni miesiąca marca, uwięzienie wielkiego kapłana, *Kiaja Modja*, nie sprawiło skutku, jakiego się spodziewano, i *Diepo Negro* jest teraz czynniejszym, aniżeli kiedy. Territorium, zostając w zaburzeniu, rozciąga się około 100 mil angielskich. Biega pogłoska, iż zaraz, po uśmierzeniu buntu, P. Falck będzie wysłany na Jawę, dla zarządzania krajowcami, z przyrodzenia łagodnymi, iżby przez to zapobiedz wszelkiemu na przyszłość buntowi.

— We śróde, podniesienie się morza było nad zwyczaj wysokie. W Ostendzie woda stała się górami calami wyżej nad znak zwyczajny. W Sluys murowane przyrządca, były zalane. Wia-

domości od morza są niepomysłne: wielka liczba okrętów została na brzeg wyrzuconą.

Haga, dnia 22 września.
(z teyże gazety).

Dnia 19 t. m., posiedzenie zwyczajne Stanów Jeneralnych zostało ze zwykłą uroczystością zaga-jone przez Króla.

Najjaśniejszy Pan, siedząc na Tronie, przy którym, po prawey stronie, znajdował się Xiążę *Oranii*, miał następującą mowę:

„Szlachetni, Przekacni Panowie! Szczęśliwy jestem, iż znowu się znajduję pośród grona reprezentantów narodu Belgickiego, którzy w różnych prowincjach, zwiedzanych przeze mnie po ostatniem posiedzeniu, dali mi niewątpliwe dowody przywiązania i ugruntowali mię w tém przekonaniu, iż naród przejęty jest ku mnie temi miłościami i ufnością uczuciami, które nader drogo ceni moje serce, i do których daje mi prawo stateczna oń troskliwość moja.

„Dzięki Boskiej Opatrzności! Troskliwość ta nie była niepożyteczną i otrzymała swoją nagrodę.

„Od kilku lat, nie mogłem sam przez się zupełnie poznać stanu większej części królestwa. Dopiero się niedawno przekonałem o wyraźnym postępie wielu odnóg przemysłu i o wzroście pomysłowości, która jest skutkiem tamtego. Ztąd więc nabyłem pewnego przekonania, że środki, przedsięwzięte ku ożywieniu wszystkich źródeł dobra publicznego, zostały nayożądniejszym uwieńczone skutkiem, i mogę się spodziewać, że, pośród dalszego oieszenia się pokojem, Niderlandy uyrzą coraz więcej wzrastającymi i swoją pomysłowość i szcześnie swych mieszkańców.

„Po ostatniem WPanów posiedzeniu, uczyniłem postanowienie, które przedstawia mi nader przyjemną przyszłość, i mam nadzieję, iż na nie się zgodzą wasze szlachetne władze. Przedmiotem jego jest zamiar zaślubienia mey najukochańszej córki z Xiążęciem *Albertem*, najmłodszym synem Króla Pruskiego. Mogę z pewnością wierzyć, że ten związek ustali szczęście mojej jedynaczki, wzmacniając węzły pokrewieństwa i przyjaźni, które, od niepamiętnych czasów, jednoczą dwa nasze domy.

„Szlachetni, Przekacni Panowie! miłą dla mnie jest rzeczą, iż, przy zagajeniu tego posiedzenia, mogę WPanów zapewnić, że Niderlandy nie przestają utrzymywać ze wszystkimi mocarstwami stosunków pokoju, przyjaźni i porozumienia dobrego.

„Mam pewną nadzieję, iż środki, przedsięwzięte przez administracyą w naszych posiadłościach Wschodnio-indyjskich, położą szczęśliwy koniec zaburzeniom, które tam jeszcze trwają. Niczego nie zaniedbano w rodzinney oyczyźnie ku wsparciu tych środków i zapewnieniu dla zwierzchności Niderlandzkiej w tych krainach władzy, która natchnie nas tym większą ufnością, iż będzie piastowaną przez ludzi, których znane są już talenta i doświadczenie.

„Podczas tego posiedzenia, podam WPanom różne do prawa projekta. Na czele ich mieszczą się projekta do ogólnego budżetu, podzielonego na dwie części, i projekta dotyczące się środków i sposobów; po nich nastąpią inne, względem urządzania sposobu wybierania niektórych podatków.

„Wypadek narad WPanów względem szczególnego budżetu królestwa, przedstawionego szlachetnym WPanów władzom, przed rokiem poprzedzającym nowy okres dziesięcioletni, wymaga nowych przełożeń około tak ważnego przedmiotu. Poważeczna w tey rzeczy zgoda nasza stanie się łatwiejszą przez to głębokie, jakiegoście nabyli WPanowie na ostatniem posiedzeniu, poznanie stanu finansowego i interesów Królestwa. Szlachetne WPanów władze wdzięczne będą usiłowaniam, które, jak mogły, zmierzały ku zadosyćuczynieniu oświadczonego w tedy życzeniu. W głębi duszy mojej jestem przekonany, iż pod

tym względem uczyniwszy wszystko, co tylko dozwala interes publiczny, mogą mieć nadzieję znalezienia także, przy spólney pomocy Stanów Jeneralnych, sposobów ku utwierdzeniu, w sprawie oyczyzny, tey istotney części naszych ustaw, nim jeszcze upłynie okres dziesięcioletni, tudzież ku ustaleniu życzenia prawa fundamentalnego.

„Kodex processu kryminalnego, starannie przejrany, na skutek postrzeżeń, wyłożonych w czasie ostatniego WPanów posiedzenia, i środki prawodawcze, które powinny jeszcze poprzedzić organizacyą sądowniczą, zostaną także przedstawione szlachetnym WPanów władzom. Mogę więc powtórzyć WPanom zapewnienie, iż wprowadzenie nowego prawodawstwa będzie zależało jedynie od skutku narad WPanów względem tey rzeczy.

„Prawo względem oświecenia publicznego zostanie także podane do roztrząszenia przez szlachetne WPanów władze, ażeby, za spólną naszą zgodą, nadać więcej stałości zasadom liberalnym, które mają kierować tym ważnym artykułem.

„Jeżeli inne także interesa powinny być na niniejszem posiedzeniu urządzone przez prawne rozporządzenia, ażeby przez to utwierdzić dobro publiczne i swobody naszych spólobywateli, spodziewam się tedy, Szlachetni, Przekacni Panowie, iż w tey rzeczy mogą położyć na szcerości pomocy WPP. zgromadzenia. Co do mnie, mogą poddani moi być przekonani, że, przychylny i wierny godłu mych przodków, wszystkie sposoby, które Boska Opatrzność mi powierzyła, będę statecznie używał do utrzymania i utwierdzenia towarzyskiego porządku.

FRANCYA.

Paryż dnia 25 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

Dziś przed południem, Wielki Xiążę dzie-dziczny Meklembursko-Szweryński z dostojną małżonką swoją, odwiedził Króla Jmci, oraz Xiążęcia *Delfina* i małżonkę jego. W pół godziny potem przyjął także Monarcha odwiedzin Xiążęcia *Sasko-Kohurskiego Leopolda*. Przede mszą s. *Paul Rives*, nowy Poseł Zjednoczonych Stanów Północney Ameryki, miał zaszczyt złożenia Królowi Jmci listu wierzytelnego na publiczném posłuchaniu. Po mszy s. *Postowie* zagraniczni złożyli Monarsze i rodzinie jego hołd uszanowania.

Król Jmci Neapolitański przybył dnia 21 b. m. do *Alessandryi*. Nazajutrz chciał się udać do letniego zamku Króla Sardyńskiego, i tam trzy dni zabawić, a potem jechać z Królem Jmcią *Sardyńskim* do *Turynu*, gdzie go czekają najsławniejsze festyny.

W Szampanii utworzył się także związek przeciw płaceniu nieprawnych podatków.

Minister morski zalecił Prefektowi morskiemu w *Tulonie*, aby rozkazał wszystkim naczelnikom bior taceczney administracyi morskiej i kapitanom okrętowym zachowywać w tajemnicy wszystkie przesyłane im rozkazy urzędowe, i w tym zamiarze ściśle podwładnych swoich kontrolować, oraz wymienić nazwisko każdego z nich, któryby miał bliski związek z jakim wydawcą gazety.

Dziennik handlowy donosi z gazet kadykskich pod dniem 9 b. m. iż wojsko hiszpańskie, dowodzone przez Jenerała *Barrados* zajęło dnia 27 sierpnia miasto *Vera Cruz* i warowny zamek *St. Jean de Ulloa*, oraz że Jenerał *Santa Ana* oświadczył się za Hiszpanią. Wiadomości te jednak potrzebują potwierdzenia.

— Dnia 26 —

Wczoraj wieczorem Hrabia *de Laferronnays*, a dziś przede mszą s. Hrabia *Rayneval*, mieli prywatne posłuchanie u Króla Jmci.

Dziś przed południem odprawił się na równinie *Issy* wielki popis gwardyi i pułków liniowych, które stoją na osadzie w tutejszey stolicy i okolicach. Król Jmci przybył w towarzystwie Xiążęcia *Delfina*. Gdy Monarcha wsiadł na konia i odbył przegląd wojska, zaczęły się obraty. Wystawiono naśladowanie bitwy pod *W*

gram. Król Jmć polecił Marszałkowi Xiążciu Tarentu (Macdonald), aby wszystkim Jenerałom i dowódcom korpusów oświadczył najwyższe jego zadowolenie.

Słychać, iż Admirał de Rigny otrzymał rozkaz wrócenia do Francji.

Niektórzy młodzi adwokaci zawiązali między sobą towarzystwo, mające na celu wspierać ubogich klientów radą i czynami. Zostaje pod kierunkiem kilku adwokatów sądu appellacyjnego. Ogłoszenie tego towarzystwa podpisał Pan Deschamps, były notaryusz i kawaler-legii honorowej.

Gazeta Francji wspomina o mającym nastąpić ogłoszeniu powszechnej amnestji w Hiszpanii z powodu zaślubienia Mocarchy. Rozporządzenie to można uważać za pewne, lecz zastrzeżenia, które ma obeymować, nie są dotąd wiadome.

Dziennik handlowy donosi, życząc, aby to było prawdą, iż Francja zawarła traktat z Hayti, mocą którego niepodległość tej wyspy uznana została, z zastrzeżeniem równych zupełnie korzyści handlowych.

ANGLIA

Londyn dnia 25 października.

(z Gazety Warszawskiej).

Słychać, iż znajdujący się tu Agent Don Miguela chce usilnemi przełożeniami skłonić rząd nasz do uznania jego Pansa za Króla Portugalskiego. Podobne kroki miałyby być uczynione do rządu Austriackiego, i obadwa Mocarstwa mają się w tej mierze porozumieć.

Rozgłoszone przez rozmaite dzienniki niepomyślne wiadomości o stanie zdrowia Króla Jmci, spowodowały Dziennik Dworski do oświadczenia dnia 23 b. m., iż wszystkie te wieści są zupełnie fałszywe.

Słychać, iż Xiążę Wellington nie chce dalej popierać sprawy, rozpoczętej przeciw wydawcom dwóch gazet, tchnących naybardziej duchem stronnictwa Torryśów. Tenże Xiążę kazał oddawać do skarbu publicznego 1025 funt. szterl. (41,000 zł. pol.), które pobiera jako Lord Inspektor pięciu portów.

Słychać, iż mennica tutejsza jest bardzo zatrudniona biciem pieniędzy złotych; wczoraj sprowadzono do niej 80,000 funtów złota w sztabach i pieniądzech zagranicznych.

Wydane tu przez Pułkownika Evans dzieło pod napisem: *O uskutecznić się mogącém wkroczeniu do Wschodnich Indyi*, zajmuje wszystkie gazety tutejsze, które w domysłach maięć więcey uznają potrzebę, aby rząd nasz użył środków do zapobieżenia temu wkroczeniu. Pułkownik ten rozprawia szczegółniey w dziele swoim, o trzech przedmiotach: 1) O stanie handlowym i skarbowym Anglii, oraz siłach jej do przedsięwzięcia wojny; 2) O planie zajęcia posiadłości naszych Wschodnio-Indyjskich, za wydarzoną sposobnością; 3) O możności pomyślnego uskutecznienia tego planu.

— Dnia 26 —

Posel Cesarzsko-Rossyjski miał długą naradę z Hrabią Aberdeen w wydziale spraw zagranicznych.

Dnia 22 b. m. wieczorem nadeszły tu do wydziału spraw zagranicznych listy od Lorda Stuart z Paryża, przywiezione przez gońca, który tamtędy przejeżdżał z Ankony z listami od Pana Adam do wydziału osad, i od Pana Dawkins z Grecji do wydziału spraw zagranicznych.

Gazeta Goniec doniosła wczora powtórnie, iż Xiążę Wellington, bawi ciągle wraz z Panem Huskisson w pięknym mieszkaniu wiejskiem Margrabiego Hertford.

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 24 października.

(z Gazety Warszawskiej.)

N. Cesarz Jmć dla zapobieżenia zdrożnościom młodzieży, która, wbrew Cesarzowskiemu zakazowi, bywa od rodziców lub opiekunów posyłana za granicę na nauki, rozkazał, aby teyże młodzieży, zagraniczne z odbytych nauk świadectwa, nie miały w kraju żadney wagi, i aby ci, którzy wspomniane świadectwa przyniosłszy do kraju, chcieliby w nim daley kończyć swe nauki, zaczęli się uczyć na nowo z początku, bez żadnego lat skrócenia.

Kapitan okrętu i Pułkownik Michał Accurti v. Königsfels, znajomy w wypadkach powstania Greckiego, otrzymał od N. Cesarza Jmci order żelazney korony 2giey klasy.

Zdaje się, iż burze, które d. 8 b. m. tak wiele szkody narobiły w Tryeście, panowały w tymże czasie wzdłuż wszystkich brzegów Włoskiego półwyspu. Straszliwy wicher w nocy wyrwał z korzeniami i rozrzucał naymocniejsze drzewa w Riviera-di-Genoa, roznosząc przytęm omiłą naokoło niedożytałe owoce z drzew oliwnych i kasztanów.

KRAKOWSKA RZECZPOSPOLITA.

Krakow d. 3 listopada.

(z Gazety Warszawskiej).

Podług opowiadania inney osoby, która w chwili pokazania się wiadomego meteoru na horyzoncie naszym, dnia 23 października, używała w towarzystwie innych, przejażdżki około miasta; dały się naprzód widzieć trzy kule białopłomienisto-niebieskawe, które dopiero w kilkanaście sekund zbiwszy się w jedną masę ognistą znikły, wydawszy z siebie rodzaj dymu, który ciągnąc się niejaki czas ogonem, podobnież zniknął w powietrzu. Co się tycze opisanego łoskotu, tego może turkot pojazdu nie dozwolił usłyszeć. Co większa, od kilku dni biegały tu pogłoski, jakoby w niektórych domach na przedmieściu, doznano o teyże chwili pewnego rodzaju wstrząśnienia, co nie byłoby nic dziwnego; albowiem raz, że w tak bliskim sąsiedztwie naszym w Węgrzech trzęsienia ziemi wciąż tu i ówdzie czuć się dają; powtóre, że tu już doznano raz podobnego wypadku, na kilka lat przed rewolucją 1794 roku. Osoby dotąd żyjące pamiętają dokładnie wszystkie szczegóły tego postrachu. Po wszystkich domach o jedney chwili dało się uczuć wstrząśnienie na podobieństwo tego, jakie sprawia przejazd np. dział i artyllerycznych ciężarów, przechodząc drogą brukowaną tuż pod oknami jakiego gmachu, z tą różnicą; że wstrząśnienie daleko było mocniejsze, bo nawet niektóre drobiazgi, jakimi są filiżanki i t. p. rzeczy, brzęcząc przewracały się nie tknięte od nikogo. Z początku nic z tego sobie nie robiono, każdy u siebie różne temu domniemane dawał przyczyny, sądząc że się to tylko jemu samemu przytrafiło. Lecz gdy się poźniey jedni z drugimi zszedłszy, toż samo wzajemnie sobie opowiadali, zgadzając się we wszystkich szczegółach: natenczas trwoga ogarnęła umysły, lecz na szczęście była już za późną, bo trzęsienie ziemi więcey się uczuć nie dało.

Onegdaj dnia 1 b. m. znowu koło godziny siódmej wieczorem, postrzeżono ogromną kulę ognistą w powietrzu, która przebiegła ponad głównym rynkiem miasta w kierunku od północy ku południowi.

PRUSSY.

Berlin dnia 3 listopada.

Wkrótce wybity tu będzie medal na pamiątkę pokoju zawartego w Adrianopolu (G. W.)

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

Wilno dnia 6 Listopada v. s. 1829 roku.

D z i e r ż a w a.

1 Kollegium Duchowne Wileńskie Ewangelicko-Reformowane z polecenia Synodu Litewskiego Ewangelicko-Reformowanego ogłasza, iż wyrażone w załączonej tu tabelli folwarki funduszowe w Guberniach Wileńskiej Grodzieńskiej i Mińskiej położone, wychodzą z dzierżawy arendownej od dnia 11 kwietnia następującego 1830 roku i od tegoż dnia i roku wypuszczają się na nowo w trzyletnią, sześcioletnią i dwunastoletnią arendową dzierżawę. Życzący przeto wziąć je w arendę, raczą przybyć do Wilna na dzień 10 lutego tegoż 1830 roku do Kommissyi na ten cel przez Synod Litewski ustanowionej, która za Trocką Bramą w domu zgromadzenia Ewangelicko-Reformowanego, posiedzenia swoje mieć będzie, z pewnemi i dostatecznemi, choćby w gotowych pieniądzech, ewikcyami odpowiednemi: 1) dwuletniemu dochodowi biorącego się folwarku, jeżeli dwoma ratami będą opłacać arendę. 2) jednorocznemu, jeśli z góry za cały rok opłaca. Przy tém uwiadamia się: iż PP. Kontrahenci na pewnoś danej przez nich ewikcyi, i wziętego kontraktu obowiązani będą złożyć w teyże Kommissyi: 1) świadectwo Sądu Głównego 2go Departamentu o swobodności swojego majątku, lub ich paręczników i 2) czwartą część rocznej arendy przy wzięciu kontraktu, która przy opłacie pierwszej raty, w rachunku przyjętą będzie. Zastrzega się oraz, że z tych folwarkow których opłata roczna 150 rubli srebrnych nie przechodzi, arenda całoroczna z góry opłacaną byćdź powinna. O dalszych zaś warunkach powezną wiadomość w Kommissyi, gdzie i nowo sporządzone inwentarze widzieć mogą. Dnia 5 listopada 1829 roku.

Stan folwarkow podług inwentarzow w roku 1826 sporządzonych i dochod z nich.		Dymy.		Usiew Ozimy.						Opłata ro- czna.	
		Czynszowe. Ciegle.		Żyto.		Pszenica					
Nazwiska Folwarkow.		Licz- ba.	Becki.	Osminy	Garnc.	Becki.	Osminy	Garnc.	Ruble sre- brne.	Kop. sre- brne.	
w Gubernii Wileńskiej w Powiecie Oszmiańskim.											
Omelianny		—	4	6	—	—	—	—	100	—	
w Powiecie Trockim.											
Kopciszki		8	—	6	—	—	6	9	330	—	
Szyłany		12	—	8	—	—	6	—	547	50	
Beyciuny zaścianek		—	—	3	—	—	—	—	30	—	
w Powiecie Upickim.											
Bolsie		13	—	9	3	—	2	5	6	750	—
Noreyki		6	—	4	5	6	1	2	12	313	20
w Gubernii Grodzieńskiej w Powiecie Lidzkim.											
Bielica		3	7	2	4	—	—	—	78	12	
Dokudow		7	—	5	6	—	—	—	120	—	
Zameytyszki		5	—	5	—	—	—	2	105	—	
w Powiecie Prużańskim.											
Przesmyki		5	6	12	—	—	1	2	352	—	
w Gubernii Mińskiej w Powiecie Stuckim.											
Onożki.		11	—	4	2	—	—	—	177	—	

Członek Kollegium X. Rafał Downar.

O g ł o s z e n i e.

1 Rada Mieyska Wileńska ogłasza, iż na oddanie w dwóletnią lub na lat dwanaście dzierżawę młynu mieyskiego po-biskupskiego w Wilnie zbudowanego, odbywać będzie w Izbie swojej na Ratuszu Wileńskim w dniach 2, 3, 4, licytacyę, a dnia 5 następującego miesiąca decembra przetarg i zaprasza życzących ten młyn arendować, aby raczyli stawić się do licytacyi i przetargu z ewikcyami. Datt. dnia 4 nowembra 1829 roku.

Onufry Nowacki Prezydent R. M. W.
Pismowodca Marcin Pozlewicz.

1 Ponieważ się potrzebuje dla komendy Policji Mieyskiej Wileńskiej, w przeciągu roku, maki żytniej czetwerti 750 i krup jęczmiennych czetwerti 70; a dla koni pożarnej straży, owsa czetwerti 607, siana pudow 6,480 i słomy pudow 864; przeto w celu zawarcia kontraktu na dostarczenie w takowej ilości prowiantu i furażu na rok cały 1830, proporcjami miesięcznemi; Rada Mieyska Wileńska, udeterminowała odbyć w Izbie swojej na Ratuszu licytacyę, na jakąwą naznaczywszy

termina: pierwszy dnia 18, drugi dnia 19 i trzeci 22 a dla przetargu dzień 25 teraźniejszego miesiąca nowembra, przez niniejsze ogłoszenie podaje o tém do powszechnej wiadomości i wszystkich życzących dostarczać prowiant i furaz zaprasza do targu w terminach dopiero wypisanych. Datt dnia 4 nowembra 1829 roku.

Onufry Nowacki Prezyd. R. M. W.
Pismowodca Marcin Pozlewicz.

Ostrzeżenie.

1 Niżej podpisana powodem podanego do Kuryera Litt. pod N. 129 przez mieyskiego Adwokata Stanisława Misiewicza ostrzeżenia, zmuszoną zostaje wzajemnie Publiczność zawiadomić, iż w ostrzeżeniu, Adwokat pomieniony, który kiedyś następcząc się do przyjęcia plenipotencyi w moich interesach, a w obawie szkodliwych planów odrzucony, zamieścił fałszywe na żadną uwagę czytających nie zasługujące, bowiem fundusz mój żadnym zaprzeczeniom Skarbowym nie ulega; długów nie mam; domu mego tradycyie nie obciążają, a rozwinięte w Magistracie Wileńskim przez żydów z namowy P. Misiewicza procedera, nie więcej tylko o kilkaset rubli asygn. jak są napastne, tak też i wyroki oczewiste całkowicie uniekzemnią — Zatem powyższe ostrzeżenie Mieyskiego Adwokata Misiewicza, jako owoc jego nieżyczliwości, oile jest bezprawne, i bez

najmniejszego do tego umocowania zapisane, o tyle, że prawem poszukiwać ukarania będę niniejszym zapowiadam — Datt. w Wilnie dnia 1 gbra 1829 roku.

Marya z Borettych Kadenacowa.

Dozwala się drukować. Wilno dnia 4 listopada 1829. Cenzor L. Borowski.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd Taxatorsko - Exdywizorski Remissą Sądu spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego powiatów w dniu 19 marca b. r. nastąpi na usatysfakcyonowanie kredytorów i z jakiegobądźkolwiek źródła pretensorów JW. Marszałka Kazimierza Dawnarowicza z majątku Pawłowicza i Andrzejewa w Obwodzie Białostockim, powiecie Sokolskim położonego przeznaczony po uznaniu na pierwszym terminie zjazdu, na stawających dziedzicu i kredytorów komportacyi, i poruczanin wymiaru Komornikom termin drugi na ostateczne zakończenie exdywizyi dzień 26 apryla 1830 roku za-determinował, na który wszystkich kredytorów i pretensorów do majątku konkursowego wzywa i że w tym terminie na wszystkich stawających amisy w ich pretensyach ogłoszoną zostanie ostrzeżenie — Dnia 13 gbra 1829 roku.

Prezydujący Exdywizor i Kawaler Stanisław Daczewski.

Exdywizor Dominik Gorski.

Exdywizor Marcin Zawadzki.

Regent Exdywizorski Piotr Ambrożkiewicz.

Ogłoszenie po raz 2gi i 3ci.

Ogłoszenie.

2 Roku 1829 dnia 28 oktobra. Wileński Gubernator Cywilny, z powodu otrzymanego przez umyślną sztafetę rozkazu JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA, pod dniem 24 teraźniejszego miesiąca pod Nrem 2951, w którym tenże Gubernator Cywilny został uwiadomiony o nastąpieniu N a y w y ż s z é m rozwiązaniu uskuteczniać przyymowanie rekrutów, w teraźniejszym 94tym naborze, w różnych miastach; zaprosił do spólnego naradzenia się P. Wileńskiego Gubernialnego Marszałka, i po spólnem z nim zgodzeniu się postanowili:

1od) Do pierwszego oddziału rekrutskiego Urzędu, pod prezydencyą Gubernatora Cywilnego ustanawiającego się, przyłączyć od 3go Oddziału Powiat Wilekomierski, a do 3go Oddziału naznaczyć Powiat Trocki; przyymowanie zaś rekrutów w 1szym Oddziale uskuteczniać w mieście gubernialnem Wilnie od 1 do 16 nowembra włącznie, a od 18 nowembra do 5go decembra w mieście Wilekomierzu; od 7 zaś decembra przedłużać przyymowanie rekrutów nanowo w mieście gubernialnem Wilnie.

2re) W drugim oddziale, pod prezydencyą Wileńskiego Marszałka Gubernialnego ustanawiającym się uskuteczniać przyymowanie rekruta, zgodnie z dawniejszym naznaczeniem, w mieście Szawlach od 1 do 19 nowembra i od 22 nowembra do 14 decembra włącznie w mieście Rosieniach.

3cie) W trzecim oddziale, pod prezydencyą Wileńskiego Wice Gubernatora ustanawiającym się, uskuteczniać przyymowanie rekruta, w mieście

Święcianach od 1 do 19 nowembra włącznie, i w mieście Oszmianie od 22 nowembra do 7 decembra włącznie.

4te) We wszystkich wyżej wymienionych miastach powiatowych, prócz Prezydentów oddziałów Rekruckich, mają zasiadać miejscowi powiatowi Marszałkowie, Prezydenci Sądów Grodzkich i woyskowi przyymowacze, jak jest powiedziano w poprzedzających o tém postanowieniach. Niemniej też i teraz zostawuje się obywatelom i zgromadzeniom, obowiązany do stawienia rekruta zupełne prawo stawieć przypadających z rozkładu rekrutów do tych Oddziałów, do których stawienie będzie im dogodniejszym, z tém, ażeby oddając rekruta w drugich Oddziałach, składali kantony i sprawoczne kopije skazek rewizyjnych. J.

5te) Kopią niniejszego aktu, przestać dla opublikowania do Wileńskiego Rządu Gubernialnego, a dla uczynienia w tém zależących rozporządzeń, także kopije komunikować Izbie Skarbowey Wileńskiej, Dowódecy wewnętrzney Straży Podpółkownikowi Żukowemu, z przedstawieniem których donieść i Wyższej Zwierzchności.

Oświadczenie.

2. Roku 1829 męca października 21 dnia Na sądach JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Głównym Mińskim 2go Departamentu Oświadczenie imieniem urodzonego Pawła Kazimierza syna Hołowińskiego Junkra 5go Jegerskiego Pułku w treści następującej czyni się — Oświadczaający się Paweł Kazimierza syn Hoł-

wiński w Gubernii Wołyńskiej w powiecie Ow-
ruckim posiadając dziedziczny majątek, oraz w
rozmaitych Jurysdykcyach Państwa Rossyjskiego
mając interesa procederowe, tak do urządze-
nia majątkiem, jako też do prawnego działa-
nia w procederach; wydawał rozmaitym oso-
bom w różnych datach pienipotencye, które
wszystkie po datę dzisiejszą wydaue, cofając
i kasując, aby na fundamencie takowych Ple-
nipotencyi jako już znikczemionych i najmniey-
szego waloru nie mających żadna w osobie o-
świadczonego się czynność od dnia dzisiey-
szego przedsięwziętą bydź nie mogła a dopeł-
niona nie miała mocy, w tém czyni się niniey-
sze dla wiadomości powszechney przez gazety
Kuryera Litewskiego ogłosić się mające o-
świadczenie; 5go Jegerskiego Pułku Junker
Paweł Hołowiński.

W roku tysiąc ośmsetdwadziestego dziewię-
tego października dwadziestego pierwszego dnia że
takowe oświadczenie w skutek rezolucyi na pro-
śbę WJPana Pawła Hołowińskiego Junkra 5. Je-
gerskiego Pułku w dacie wyżej wyrażoney za-
paułey do protokołu potocznego Sądu Głównego
Mińskiego 2go Departamentu jest wpisane
poświadczam. Sekretarz Atanazy Reutt.

Drukować pozwolono. Wilno dnia 31 pa-
ździernika 1829 roku. Cenzor Jan Bärkmann.

P o d r a d y.

3 Ministeryum Wojennego Kommissoryac-
ki Departament wzywa życzących podjąć się
dostawy rzeczy do pakowania służących re-
kwirujących się przez Kommissyą Bałckiego
Kommissoryackiego Depo. a to po cenie tan-
szej od cen teraz exystujących a mianowi-
cie: cynówek 1go gatunku 10,000 sztuk, sztuka
po 1 rub. 20 kop., powrozow: grubych 200 pu-
dow po 5 r. 18 kop. pud; i do zaszywania
20,000 sążni po 2 kop. sążni. Takowi mogą
przybywać na targi naznaczone w tym De-
partamencie i Kommissyi Moskiewskiego Kom-
missoryackiego Depo. 6, 8 i 11 gbra.

Naczelnik Stoła Iwanow.

10 Klasy Agafonow.

Publiczna sprzedaż.

3 Od Mohilewskiej Izby powszechney O-
pieki ogłasza się, iż w niej przeznaczono na nowo
na sprzedaż nieruchomości za uchybieniem terminu
majątek Obywatelki Assessorowey Kollegialney
Giertrudy Charkiewiczowey, położony w powie-
cie Klimowieckim we wsi Osowie 29 morgów płci
włościańskich dusz, z ich majątkiem, gruntem
i pańskim zabudowaniem, oceniony podług
10 letniej intraty 5,000 rubli, życzący zatym
dla kupienia raczą przybywać do tej Izby na
terminy: 1szy dnia 18, 2gi dnia 21 i 3ci dnia
24 lutego przyszłego 1830 roku.

Sekretarz Hołyński.

P o z e w.

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY
MOSCI Samowładnającego całą Rossyą etc. etc. etc.

3 Urodzonym Stanisławowi Oboznicowi Starodu-
bowskiemu, Jakóbowi Sędziemu Gran. Upit. Bou-
fałom, Wincentemu i Teresie z Boufałow Czarnie-
wskim Sędziom Gran. Upits., Józefowi Granickie-
mu b. Assesorowi Sądu Niż. Ziem. Upits., oraz jego
potomstwu z Józefy z Boufałow Granickiey, Ur.
Wincentemu Białozorowi b. Marszałkowi Ros-

sienskiemu lub w razie zeyścia jego Sukcessorowi
Kazimierzowi Bystramowi Szambelanowi b. Dwo-
ru Polskiego opiekunom do odpowiedzi zobowią-
zanym, Rozalii z Bystramow Boufałowey Obo-
zniney Starodubowskiej nieprawne roszezącym
pretensye do funduszu Ur. Franciszka Boufała a
w istocie do tegoż funduszu zawiniającym, Ur.,
X. Janowi Święczkowskiemu Plebanowi Stokli-
skiemu, ze skutków testamentu zesłego Józefa
Boufała Mierniczego, pretensorowi, Ur. Urszuli
z Proniewiczów matce, Stefanowi Franciszkowi
synowi Kudrewiczom w assystencyi opieki suk-
cessorom zesłego Kajetana Kudrewicza Regen-
ta, Racheli z Kościuszkow matce, Adamowi, Mi-
chałowi, Lucyanowi, Ferdynandowi, Fabianowi,
Tadeuszowi i Antoniemu synom, Annie, Alexan-
drze, i Racheli córkom Platerom sukcesorom
zesłego Tadeusza Platara Marszałka Onikszań-
skiego pod assystencyą opiekuna Ur. Eustachego
Karola Karpia Marszałka Guber. Wileń. i Kawal.
działającym, Józefowi Adamowiczowi Regentowi
Gran. Szawel., oraz wszystkim sukcesorom ze-
słzey Johanny z Kasperowiczow wprzody Lat-
kowskiej, z powtórnego zamęzcia Adamowicz-
wey, Eleonrze Butkiewiczowey pod assystencyą
opiekunow działającej, Krystyanowi Wilhelmo-
wi Juchniewiczowi, Janowi Michalskiemu Rot.
Ptu Wilkom., Józefowi Żukowskiemu Woźne-
mu successorowi zesłego Jerzego Żukowskiego,
Karolowi Łukaszewiczowi i Józefowi Staszkie-
wiczowi sukcesorom zesłego X. Felicjana Łu-
kaszewicza Pleb. Ligumskiego, niemniey sukces-
sorom zesłego X. Józefata Jagmina Pleb. Ligum-
skiego, X. Tomaszowi Bernotowiczowi Plebano-
wi Ligumskiemu, Pawłowi Gedrońskiemu Komor.
Wółkowyskiemu, Józefowi Sokołowskiemu byłe-
Pisarzowi Grodzkiemu Upiśkiemu, Petronelli
z Szukstow Siemionowey Porucznikowey Woysk
Rossyjskich, włościaninowi Dulińskiemu, oraz dal-
szym różnego nazwania kredytorom i preten-
sorum; jeżeli jacy wynaleźć się mogą do funduszu
Ur. Franciszka Boufała Oboznica Starodubowskie-
go zbiegającym się. Udzielnie Ur. Józefowi Pre-
zydentowi Gran. Upit., Hilaremu Sędziemu Gran.
Upit. Szukstom lub w razie zeyścia ich sukces-
sorom, Józefowi Burniewiczowi b. v. Marszałko-
wi Szawel., Starozakon. Tachelowi Mejerowi-
czowi Arenszteypowi kupcowi i obywatelowi Po-
kroyskiemu, Ur. Ignacemu Dekretowemu i Ka-
zimierzowi Aktowemu Ziem. Kowień. Regentom
Tubilewiczom, Ur. Downarowiczowi dziedzicowi
dóbr Pogir w Pcie Wilkomier. leżących do a-
resztu, a zaś Staroz. Hirszy Dawidowiczowi de-
bitorowi, Ur. Tomaszowi Mineykowski Star. Sto-
kliskiemu, oraz wszystkim wyżej wyszczegół-
nionym debitorom, ze skutków Dekretu Ziem.
Wileń. do massy funduszu Ur. Franciszka Bou-
fała zawiniającym, podobnież Ur. Dyonizemu Mo-
hlowi Sędziemu Ziem. Infant., Rozalii z Akuber-
tow matce, Johannie, Antoninie i Zofii córkom Bo-
nieckim Rotm. Kowień., Stanisławowi i Annie z Bo-
nieckich Kognowieckim Straż. Kowień., niemniey
sukcessorom zesłego Jana Kajetana Broszela Skar-
bnika Xtwa Żmuydz. nieprawne roszezącym pre-
tensye o włościan Ligumskich do wykazania napast-
ney ich pretenssyi przez mieyscowe Akta i do zasa-
dzenia z tychże Aktow wypadających summ, Ur.

Kietczewskiemu Rotmistrzowi lub je-
go sukcesorom utrzymującym nieprawnie dobra
Szekście przez Ur. Franciszka Boufała od Pasz-
kowskich nabyte, do zwrotu takowych dóbr i

Ur. Eufrozynie z Szukstów Boufałowej Oboźni-
ney Starodubowskiej Pozew przed *Sąd Podkomor-
sko-Exdywizorski* dnia 4 gbra 1829 r. w Ligu-
mach w Pcie Upits., złożyć się mający, z po-
wództwa Ur. *Franciszka Boufała Oboźnica Sta-
rodubowskiego* przez dodanego prawnie Prokura-
tora działającego, wyniesiony z referencyą do De-
kretow Remissyjnych Sądu Głównego Wileń.
2go Departamentu 1817 augusta 31 dnia, Ziem.
Wileń. 1822 Xbra 14 nastątych do wyrokow
pierwszo-zjazdowych Sądu Podkomor. Exdywi-
zorskiego 1823 gbra 10 1829 meca lipca w dniach
23, 24 i 25, w dobrach Ligumach w pcie Upit.
ogłoszonych do zadeterminowanych temi Dekre-
tami a wyexpedyować się mających Aktow mie-
scowych, inkwizycyi, kalkulacyi, werefikacyi,
w prośbach o skassowanie pretensyow obżat. Ró-
ży z Bystramow matki Stanisława i Jakóba sy-
now Boufałow oraz Granickich i Czarniewskich
do funduszu żat. *Franciszka Boufała* zaregulo-
wanych jako przez miejscowe Akta udowodnić
się nie mogących, o zasądzenie na obżatnych Bo-
ufałach i Czarniewskich, oraz na wszelkim po ze-
szłym Leonie Boufałie pozostałym funduszu sum-
my wnioskowej zeszłej Angeli z Dąbrowskich
Boufałowej, jako z dowodow w Sądzie Podko-
morsko-Exdywizorskim wykazaną zostanie, ró-
wnież o zasądzenie dla żat. *Franciszka Boufała*
na obżatnych Boufałach summy, za odebraną ru-
chomość przy arestacyi żatgo, oraz za admini-
strowanie majątkiem żatgo i za popełnione w tych
majątkach dezolacye jakie przez Akta inkwizycyi,
kalkulacyi, werefikacyi wykrytými zostaną ró-
wnymże sposobem, o wskazanie na obżatney Bo-
ufałowej, za zagarnięte gotowe pieniądze i nay-
znaczniejszą ruchomość i papiery przy zeyściu
Leona Boufała, i w późniejszym czasie o extra-
dycyą muszkietu, pary pistoletow i pałasza hay-
duckiego, oraz papierow jakie się wynaleźć mo-
gą, przez obżatgo Mineykę również o komporta-
cyą i extradycyą wszelkich papierow i obligow
jeżeli jakie znaydywać się mogą przez obżatnych
Szukstow, lub w razie zeyścia przez ich sukcesso-
row. Jeżeli obżatni debitorowie na skutek Dekretu
Ziem. Wileń. nieopłacili wskazanych summ ob-
żatmu Stanisławowi Boufałowi, o ukaranie obżat.
paenami kontrawencyynemi, i o zasądzenie summ
oraz doliezenie procentow are judicata, i wska-
zanie expensow prawnych. Jeżeli zaś obżatni de-
bitorowie wypłacili summy obżatnemu Stanisławo-
wi Boufałowi, w terminie Dekretem Ziem. Wileń.
zakreślonym; w takim razie o zasądzenie powyż-
szych summ z procentami na obżatnym Stanisła-
wie Boufałie, o ukaranie obżatgo Stanisława Bou-
fała za nieoddanie powyższych summ do Sądu Pod-
komorsko-Exdywizorskiego i o zobowiązanie, iż-
by one w terminie zjazdu w wiedzę Sądu Pod-
komorsko-Exdywizorskiego złożył pod winami
sprzeciwieństwa. Ponieważ żat. *Franciszek Bou-
fał* nie pożyczał summy od obżatgo *Michalskiego*
i *Żukowskich*, lecz one za dług *Hirszy Dawido-
wicza* wskazane zostały na żatcy; w razie prze-
to wykazania się przez miejscowe akta, że żatcy
Boufał nie ma wynagrodzenia tych summ z fun-
duszu *Starozak. Hirszy Dawidowicza*, w takim ra-
zie, o odesłanie pretensyow obżatgo *Michalskie-
go* i *Żukowskiego* do funduszu tegoż *Hirszy Da-
widowicza*, a tym samym własności żatgo od pre-
tensyi obżatgo oswobodzenia, o utwierdzenie a-
resztu na obżatnym *Hirszy Dawidowiczu* u ob-
żatgo *Downarowicza*, o zasądzenie na obżatnym *Mi-
chalskim* i sukcessorach *X. Łukaszewicza Pleba-
na Ligumskiego* summ, za utrzymywanie w trady-

cyynnych possesyach mieszkańców Ligumskich,
jakie przez miejscowe Akta sprawdzone i wy-
liczone zostaną, o ukaranie obżatgo *Mohla*, *Bo-
nieckich*, *Kognowickich* i sukcessorow zeszłego
Breszela, za niewolne przypytywanie się do w-
ścian Ligumskich, za narażenie na wydatki pra-
wne, o skassowanie przeto ich pretensyow, o po-
wrot wydatkow prawnych, i o zasądzenie summ,
jakie z miejscowych aktow za dokonane grabie-
że i z dalszych szczegółów wykazane będą, o wy-
expedyowanie aktow miejscowych we wszyst-
kich kategoriach i nakazanie przez wszystkich
obżatnych komportacyi, o wskazanie satysfakcyi
kredytorom żat. realnym, przeciwko którym nie
zaydzie żadne zaprzeczenie z funduszu, jaki na
obżatnych Boufałach wskazanym zostanie, a tym
samym o oswobodzenie schedy żat. od wszystkich
a wszelkich pretensorow, o zapisanie na niesta-
wających kredytorach amissy, o wypełnienie we
wszystkich szczegółach Dekretow Sądu Głównego
i Ziemstwa Wileńskiego i o postanowienie tego
wszystkiego co przez głosy dowiedzionem będzie i
co z rodzaju sprawy wypadać może, zachowując
wolność w każdym czasie wyniesienia nowych za-
powsow.

Roku 1829 miesiąca 8bra 16 dnia, Woźny
świadczę, iż kopie tego Pozwu z Autentykiem
zgodne, w sprawie WJPana *Franciszka Boufała*
Oboźnica Starodubskiego, przez dodanego praw-
nie Prokuratora działającego, wszystkim jego
kredytorom i debitorom w Pozwie niniejszym
zamieszczonym celem zaawizowania przez gazy-
ety *Kuryera Lit.* i *Gazetę Warszawską*, jedną w do-
brach Ligumach w pcie Upitskim, drugą w do-
brach Wismontach w pcie Szawelskim przed Sąd
Podkomorsko-Exdywizorski w dobrach Ligumach
dnia 4 gbra terażniejszego roku złożyć się ma-
jący, podał. *Jakób Juchnowicz W. P. S.*

Roku tysiąc ósmset dwudziestego dziewią-
tego miesiąca oktobra szesnastego dnia, przed Ak-
tami Grodzkimi Ptu Szawelskiego naydując się
obecnie Woźny relacyą takowego Pozwu Urzę-
downie zeznał, w czym z przyłożeniem Skarbo-
wey pieczęci poświadczam (L. S.). Grodzki Sza-
welski Regent *Kalixt Rymgayło*.

Wolno drukować, 28 października 1829 r.
Michał Oczapowski, Cenzor.

Sądy Exdywizorskie.

2 Dekretem Remissyynym Sąd Głównego
Litewsko-Wileńskiego 2go Departamentu dnia
10 marca 1828 r. zapadłym, ustanowiony Sąd
Exdywizorski w majątku Syrutanach, dla uczy-
nienia satysfakcyi wierzytelom zeszłego *Józefa*
Lappy vice-Marszałka *Wiłkomierskiego*; po-
załatwieniu pierwszo-zjazdowych czynności, w
terminie z obwieszczenia przypadłym, to jest
dnia 24 oktobra 1829 roku do majątku Sy-
rutan w powiecie *Wiłkomierskim* położonego
przybywszy; na moc danyh sobie prawideł
zbliżył się do oczewistego rozbioru dzieła, i
w krótkim czasie całą sprawę wezmie do na-
mowy; żeby więc pretensorowie do funduszu
zeszłego *Józefa Lappy* z dopominkami swemi
amissy nie podlegli, przez gazetę *Kuryera Li-
tewskiego* niniejsze czyni wszystkim interesso-
wanym zawiadomienie,

Adam Danksza Prezydent Grodz. Wileń.
i *Kawaler Exdywizor.*

Jerzy Podhereski Sędzia Ziem. Braślaw. i
Exdywizor.

*Pisarz Ziemski Zawileyski Alexander Cze-
chowicz.*